

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per
Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum,
quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia
Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1720

Quæst. 118. An & qualiter Prælari vices suas vel Ecclesias sub annuo
censu aliis relinquere possint.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73982](#)

De Simonia & ne aliquid pro Spiritualibus exigatur vel promittatur. 59
minis suspendat effectum excommunicationis pro illa vice, ne scilicet excommunicatus peccet communicando cum ipso Pontifice, neve in excommunicationem minorem propter illum actum incidat.

Quæst. 116. Quo recurrentum pro petenda & obtainenda absolutione & dispensatione à Pænis Simoniae, & qualiter concipienda supplicatio?

1. *R*esp. ad Primum, si Simonia sit publica, adeoque dispensatio necessaria etiam pro foro externo, eaque reservata Papæ, recurrentum est ad Datariam Apostolicam, & supplicatio consignanda summo Datario. Si verò est occulta, adeoque dispensatio necessaria pro solo foro interno, recurrentum est ad S. Penitentiariam, inscribendaque supplicatio Cardinali summo Penitentiario.

2. *R*esp. ad Secundum, in supplicatione præter alia, exprimendi fructus ex beneficio Simoniacè oberto percepti, & consignandi summo Datario, quamvis, ut Corradus in prax. dispens. l. 5. c. 9. n. 13. & 14. Hodie super illis consignatis fiat transactio, ita ut ex illis pars tertia vel etiam major remittatur delinquenti, prout visum fuerit, Datario. Dein ut casus unà cum causis dispensandi exactè in ea exprimatur, consultum, ut Reiffenst. b. t. n. 345. ut his expositiis alicui procuratori generali vel alteri bono pratico scribatur, ut velipie supplicationem juxta stylum curiæ formet, vel ab alio pratico formati faciat, ne vel ex hoc ipso defectu supplicationis minus aptè ad stylum curiæ conceptæ gratia dispensationis denegetur.

Quæst. 117. Quæ forma servanda in ipsa

absolutione & dispensatione, ejusque executione?

1. *R*esp. ad Primum: Ad valorem dispensationis in pœnis Simoniae, nulla certa forma prescripta, unde, si Episcopus utatur verbis, quæ sufficienter exprimant voluntatem dispensandi, censabitur hoc ipso validè dispensasse. Castrop. l. c. num. 8. quod ipsum in dispensatione Pontificia à fortiore locum habet. Ad absolutionem quoque & dispensationem à confessario ex commissione faciendam, nulla requiritur certa forma prescripta, unde satis est adhibere verba, quæ exprimant colligentes. Quamvis tamen ad tollendas censuras, aliisque pœnas adhibendum verbum *absolvo*. Ad tollendam irregularitatem verbum *dispenso*. Porro formulam, quâ uti potest ad ritè exequendam commissam sibi dispensationem, ponit Reiffenst. n. 347. quam lege apud illum.

2. *R*esp. ad Secundum: De cætero in executione dispensatiis Apostolicis in pœnis Simoniae in solo foro interno à penitentiaria data diligenter attendendus & observandus tenor literarum dispensationis, in quibus si circa restitutionem fructuum non dispensatur, injungi solet confessario, ut cum Simoniaco non dispeneret, priùquam fructus ex illo beneficio indebet perceptos in totum restituatur, vel si in presentiarum ob ejus paupertatem non potest, se restitutum promiserit, cum primùm poterit, etiam cum aliquali suo incommode & indigentia, ut Corrad. l. c. c. 11. Item non dispenset, priùquam beneficium Simoniacæ acceptum dimittat, & novam illius provisionem à confessario per S. Congregationem deputato pro foro conscientiæ obtineat.

TITULUS IV.

Ne Prælati vices suas vel Ecclesiæ sub annuo censu aliis relinquant.

Quæst. 118. An & qualiter Prælati vices suas vel Ecclesiæ sub annuo censu aliis relinquere possint?

*R*esp. Cum Quæstio hæc varios sensus ingerere possit, separando manifesta à minus claris, norandum primò, non venire in hanc Quæstionem; num Prælati ipsas Prælaturas, Dignitates, officia & beneficia Ecclesiastica cedere, & in alios transferre possint pro pretio, sive simul ac semel soluto, sive annuatim certum censum pendendo; constat enim aperte, id Simoniacum esse, ratione spiritualis jurisdictionis, potestatis, administrationis, regimini animatum illis annexis. Secundò possit ac debere Episcopum Vicario suo Generali committere jurisdictionem suæ diœcesis, praestando illi annum stipendium seu salarium ex camera episcopali absque eo, quod ipse eam dimittat. Quod aliquid longè est, quam Episcopum relicte sua jurisdictione, vel potius retentâ illâ habitualiter, ejus exercitum concedere alteri, ac ita illi suas vices, accepto ab eo anno censu committere, ut olim fuisse consuetudinis constat ex c. i. 2. 3. b. t. quam consuetudinem ibidem Papa vocat enormem, ac reprobat utpote venditionem hujus exercitii in se spiritualis adeoque Simoniam continentem. *Præ-*

R. P. Leur. Jur. Can. Lib. V.

terquam quod id cedat in gravamen subditorum, dum hac occasione Commissarii istiusmodi officiales, ut ultra pecuniam, quam pendere debent Episcopo, lucentur aliquid, facile extorquent per fas & nefas à subditis pecunias, ac ita judicia pverturnur ab iis, loco pœnæ personalis seu corporalis pecuniam ex rebus impositam exigendo; ut cum Abb. in c. 1. b. t. n. 4. Azor. p. 3. l. 12. c. 14. q. 1. Pith. b. t. n. 2. ob quam rationem prohibetur quoque, *Aub. in Judices quoquo suffragio venditio jurisdictionis temporalis*, cum, et si id Simoniacum non sit, sit tamen turpe & illicitum lucrum. Atque ita etiam in Concil. Trid. sess. 25. c. 11. *dereform.* Sancitum & prohibitum jurisdictiones Ecclesiasticas seu facultates nominandi aut deputandi Vicarios in spiritualibus locare, uti & illarum conductores eas per se aut alios exercere, ne alias concessiones istiusmodi etiam à Sede Apostolica factæ censeantur subreptitiae. Sed neque pro jurisdictionis Ecclesiastice locatione facit, quod pro remissione jurisdictionis, quam in Ecclesiam vel Monasterium aliquod habet Episcopus, is annuam pensionem exigere & recipere posse videatur, vi c. *constitutus* b. t. nam & ipsum illicitum & Simoniacum est, cum paria sint, quod ad Simoniam concedere & remittere jurisdictionem pro pretio, juxta c. *veniente* teſt. Et attest. junctâ Glosi, v. remittere. & c. que relam.

relam, de Simon. cit. autem c. constitutus. Pensio seu census annuus non tanquam pretium & aestimatio remissae jurisdictionis, sed in illius sive praterita jurisdictionis recognitionem, & concessae libertatis signum sit reservatus, ut Gloss. in cit. c. constitutus, v. recompensare. Abb. ibid. n. 17. Suar. de Simon. c. 24. n. 37. Wiestn. b. t. n. 5. juxta c. receimus. de privileg. Neque etiam praxis Curia Romana, in qua vendi videntur Clericatus Cameræ & Auditorum munia, habentia annexam jurisdictionem Ecclesiasticam nomine Papæ exercendam. Nam distinguendum inter jurisdictionem & emolumenntum temporale, quorum prius vendi nequit sine Simonia; sed neque posterius ut jurisdictioni conjunctum. Can. si quis objicerit. I. q. 3. Quo non obstante, vendi potest dictum emolumenntum secundum se & nude spectatum, seu ut separatum ab illa jurisdictione. arg. c. fin. b. t. Non fecis ac in beneficio fructus sine Simonia vendi possunt, dum illi iusque illos percipiendi à titulo seu officio spirituali autoritate Pontificia separatum, ut Abb. l. c. n. 2. Angel. V. Simonia 2. n. 2. Suar. l. c. c. 20. n. 6. Castrop. tr. 17. d. 3. p. 12. n. 7. quos citat & sequitur Wiestn. num. 6. de quo posteriori sic

Quæst. 119. Num Possessiones, redditus Ecclesiæ, fructusque beneficiorum pro anno censu elocari possint?

Resp. Affirmative, arg. c. fin. b. t. Ubi dum agitur de locatione Ecclesiæ, nomine Ecclesiæ veniunt solum fructus & obventiones, possessiones Ecclesiæ seu ipsa prædia illius, ex quibus dicti fructus proveniunt, ut cum Gloss. in cit. c. fin. V. Prefatam Ecclesiæ. hæc enim elocati possunt ad tempus modicum, ut patet ex c. ad abundantiam. de rebus Eccles. alien. & quidem jure antiquo non ultra novennium, hodieum vero non ultra triennium citra licentiam Papæ, juxta Extrav. ambitiose, de rebus Eccl. alien. ubi ea recepta. Qua tamen constitutione eti Covar. l. 2. resol. c. 16. n. 6. in fin. Redoan. tract. de reb. Eccles. non alien. q. 58. n. 44. & seq. Et alii nonnulli probabiliter putent prohiberi tantum ad triennium locationem rerum Ecclesiæ, quales sunt fundi & prædia, non vero fructuum; sed hos ultra triennium elocari posse, etiam ad vitam beneficiarii; contrarium tamen in puncto juris verius censem Pith. b. t. n. 6. eò quod dicta constitutio generaliter loquatur prohibendo ultra triennium elocari omnes res & bona Ecclesiastica, fructus autem beneficiorum sint etiam res & bona ecclesiastica.

Quæst. 120. Quæ poene constitutæ contra dictam prohibitionem concedentibus & recipientibus jurisdictionem exercendam pro pretio seu anno censu ejusve exercitum?

TITULUS V.

De Magistris, & ne aliquid exigatur pro Licentia docendi.

Quæst. 122. Literatorum gradus quotuplices sint, & quid singuli importent?

I. **R**esp. Primò: Literatorum in scientia aliqua seu disciplina, sive sacra, sive profana testimonio & honore publico ornatorum tres Ordines seu gra-

dus sunt, nempe Baccalaureatus, Licentia, Doctoratus seu Magisterium, eti in locis aliquibus hi gradus non omnes, vel non ita gradatim recipiantur, & ceteri supremo præmittantur.

2. Resp. Secundò: In loco infimo stant Baccalaurei, sic magis congrè dicti à Bacca lauri sive ejus frondibus jam baccatis & frugiferis, ut Alciat. in L.

Resp. Tam dans quam recipiens jurisdictionem ecclesiasticam, regimen Ecclesiæ, seu animarum pro pretio, excluduntur ab Ecclesia, in cuius contumeliam res seu pretium datum & acceptum, c. consulere de Simon. Dein dans pretium pro officio, jurisdictione & regimine Ecclesiæ, à Clero removetur, & sic amittit officium & jurisdictionem concessam. Episcopus etiam eam concedens perdit potestatem concedendi hujusmodi officium, c. l. b. t. item suspenditur ad tempus pro qualitate delicti. c. 2. b. t. & ibid. Gloss. v. percellatur.

Quæst. 121. Qualiter Papa sine Simonia exigat & recipiat annatas?

Resp. Annatas (hoc est, integras fructus primi anni ex Episcopatibus, Prælaturis aliisque beneficiis vacantibus, dum hi excedunt summam 24. aureorum) sine Simonia justè & rationabiliter exigit ac recipit Papa, ut ostendunt Fagn. in c. I. b. t. Azor. p. 2. l. 7. c. 12. cum non exigantur & solvantur pro collatione seu provisione Prælaturarum & beneficiorum tanquam pretium, aut merces conferenti debita, nec pro ullo jure spirituali aut spiritualibus annexo, sed tanquam fructus ad eum spectantes, quos, uti potuit, separatos a beneficiis sibi reservavit justo titulo, nimis partim sua seu Sacrae Sedis, partim in ministrorum seu officialium, quorum opera in totius Ecclesiæ gubernatione ęget, sustentationem, adeoque quod suum est, sibiique competit veluti quid temporale, ab omni titulo & jure beneficiali separatum exigit, & confert. Confirmaturque idipsum exemplo summi Sacerdotis veteris legis, cui à minoribus Sacerdotibus ac Levitis ex precepto divino, c. 18. Numeror. debebant & solvabantur decima decimaram. Item à simili, dum omnibus Ecclesiis & Clericis sua diœcesis Episcoporum est imponere, & ab iis exigere subdium caritativum pro suis necessitatibus. Item ex eo, quod si Papa conferens alicui beneficium fructus illius reservare potest ex parte vel ex toto inalterius indigentis subdium, vel pensionem beneficio imponere in gratiam alterius, cur non etiam idipsum possit in commodum Cameræ sua, vel Ministeriorum suorum necessariis egentium; ita fēt Pith. b. t. num. 9. qui etiam num. 10. bene advertit, signum manifestum esse; has annatas non pendit pro collatione beneficiorum, sive sint ex majoribus & consistorialibus, ut Episcopatus, Abbaria, sive ex minoribus, sed tanquam fructus primi anni Pontifici reservatos, quod dum eadem Prælatura seu beneficium intra annum bis aut sèpius vacat, illudque successivè duobus vel tribus confertur, annata non nisi lemel exigantur & solvantur. Verum de annatis vide me fusiū tractantem in foro beneficiali p. 2. q. 601. & p. 3. q. 189. & 190.